

4.

Undertegnede tillader sig herved ærbødigst paa *ca. 100 offentlig fast ansatte Læreres og Lærerinders Vegne* at andrage den høje Regering og Rigsdag om, at der ved den forestaaende Revision af Skoleloven maa blive:

1. enten indført en Bestemmelse i Loven om, at tidligere Virksomhed ved Privatskoler medtages i Anciennitetsberegningen med *Halvdelen* eventuelt med *det hele Aaremaal*, men da saaledes, at der sættes en Maksimumsgrænse, f. Eks. 5 Aar,
2. eller ogsaa, at der paa Finansloven bevilges et Beløb til Bestridelse af de Omkostninger, der ville være forbundne med at beregne Privatlærervirksomheden med Halvdelen for de Lærere og Lærerinder, hvis Privatlærervirksomhed falder før Skolelovens Ikrafttræden.

Idet jeg paa Andragernes Vegne tillader mig at udpege det førstnævnte Forslag som det principale og det andet som det subsidiaire, skal jeg ganske kort anføre, hvad der fra vor Side fremhæves som Støtte for Andragendet.

a. Først og fremmest det, at Privatlærernes Stilling ved den ny Skolelov blev uheldigere Thi medens de før havde Haab om at kunne gaa ind i et større offentligt Embede, naar de forlode Privatskolen, maa de nu begynde forfra som den, der slet ikke har nogen forudgaaende Lærervirksomhed at se tilbage paa.

b. Dernæst det, at Arbejdet ved de Privatskoler, der her er tænkt paa — nemlig Børneskoler med en Undervisning, der i Omfang og Art *mindst* kan staa Maal med Kommuneskolernes — er ensartet med Arbejdet i de offentlige Skoler, saaledes at en Mand — eller Kvinde —, der i f. Eks. 4 Aar har virket som Privatlærer eller -lærerinde, maa antages i Udvikling at staa paa Højde med en, der har tilbragt de 4 Aar i en offentlig Skole — alt andet i øvrigt forudsat at være lige.

c. Uddannelsen er for begge Klasser ganske den samme.

d. De fast ansatte og de privat ansatte Lærere ere endvidere den samme Kontrol underkastede.

e. Tidligere privat Virksomhed godkendes, naar der er Tale om Fyldestgørelsen af Kravene i Skolelovens § 17, næstsidste Punktum (4 Aars Skolepraksis), forudsat, at den stedlige Skolekommissions Vidnesbyrd foreligger. (Min. Crk. 3. Oktober 1899).

f. Latinskolelærere, der tidligere have virket ved private Latin- og Realskoler kunne faa overført indtil 6 Aar af Privatancienniteten.

g. Og endelig kunde der maaske vises hen til, at en saadan Anerkendelse af Privatskolens Virksomhed som den, der vilde ligge i Vedtagelsen af en Ændring i den af os paapegede Retning, vilde kunne styrke Forbindelsen mellem Kommuneskolen og Privatskolen, hvilket maaske ikke vilde være den mindst gavnlige Følge.

Til Slutning skal jeg tillade mig at anføre, at efter de Beregninger, som vi paa Grundlag af de til os indsendte Oplysninger fra *ca. 100 Lærere og Lærerinder* have foretaget, vil Statskassens Merudgift blive:

A. Hvis Privatancienniteten *halveres*: $\frac{1}{1}$ 1904: 7,000 Kr. Derefter jævnt stigende til: $\frac{1}{1}$ 1909: 9,600 Kr. Hvorefter den stadig daler: $\frac{1}{1}$ 1914: 7,700 Kr., $\frac{1}{1}$ 1919: 4,600 Kr., $\frac{1}{1}$ 1921: 3,700 Kr., $\frac{1}{1}$ 1922: 400 Kr., $\frac{1}{1}$ 1923: „ Kr.

B. Hvis Privatancienniteten overføres *helt*, med 5 Aar som Maksimumsgrænse: $\frac{1}{1}$ 1904: 9,800 Kr., $\frac{1}{1}$ 1909: 12,500 Kr., $\frac{1}{1}$ 1914: 9,900 Kr., $\frac{1}{1}$ 1919: 7,700 Kr., $\frac{1}{1}$ 1920: 6,000 Kr., $\frac{1}{1}$ 1922: 200 Kr., $\frac{1}{1}$ 1923: „ Kr.

Den 18. November 1903.

Paa samtlige paagældendes Vegne

A. Schiøtz,

Melløse Skole pr. Skævinge.